

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Baggrunden for lovforslaget

1.1. Tilsyn m.v.

Lovforslaget indeholder forslag til præciserende regler om, hvem der er rette tilsynsmyndighed. De gældende regler har i praksis givet anledning til tvivl med hensyn til, om det er amtsrådet eller kommunalbestyrelsen, der er forpligtet til at vurdere sager om for eksempel konstaterede forureninger.

Tilsynspligten medfører en pligt for myndigheden til at standse ulovligheder, meddele påbud (for eksempel om at fjerne forureningen) og om nødvendigt selv at fjerne forureningen ved en selvhjælpshandling. Disse myndighedsopgaver kan være særdeles ressourcekrævende, både sagsbehandlingsmæssigt og økonomisk. Det er derfor uhensigtsmæssigt, at de gældende regler ikke er klare.

Lovforslaget indeholder endvidere enkelte andre ændringer af mere redaktionel karakter samt mindre ændringer i straffebestemmelserne.

1.2. Sikkerhedsstillelse

Inden for de senere år har der været sager fremme, hvor miljømyndighederne har måttet afholde endog store udgifter til fjernelse og destruktion af affald fra virksomheder, der har specialiseret sig i modtagelse og oparbejdning m.v. af miljøfarligt affald. Udgifterne har beløbet sig til flere millioner kroner og grundet de pågældende virksomheders manglende evne til at betale som følge af konkurs eller lign., kan det være umuligt for kommunerne og amtskommunerne at søge beløbene godtgjort hos de ansvarlige. Der er fra de seneste år flere eksempler på sager, hvor myndighederne sidder tilbage med regningerne for bortskaffelse af ophobet affald.

Lovforslaget går derfor ud på, at myndigheden skal stille krav om fornøden sikkerhedsstillelse i forbindelse med godkendelse af disse særlige typer af virksomheder, der udvinder metaller af kabler, foretager skylning eller rengøring af tromler til opbevaring af kemikalier eller kemikalieaffald, driver op-hugningsanlæg, herunder bilophugning, modtager

affald for at kunne udtage anvendelige dele med henblik på videresalg samt virksomheder, der foretager mekanisk fragmentering af affald.

Lovforslaget skal dæmme op for de situationer, hvor disse særligt forurenende virksomheder, påfører det offentlige udgifter til fjernelse og destruktion. Der skal således ikke stilles sikkerhed til dækning af udgifter til selvhjælpshandlinger i forbindelse med jordforureninger. Disse drejer sig primært om fortidens synder. I det omfang de forurenende virksomheder ikke selv har de nødvendige økonomiske midler til afhjælpning af jordforurening og eventuel fare for grundvandsforurening, må problemet fortsat løses ved en offentlig oprydningsindsats. Fremtidige jordforureninger kan i vidt omfang undgås ved passende miljøkrav.

Justitsministeriet har den 9. december 1993 fremsat et lovforslag om erstatning for miljøskader, hvorefter der indføres et objektivt erstatningsansvar for den, der som led i en nærmere bestemt erhvervs-mæssig eller offentlig aktivitet forårsager en forurening, der medfører en skade. Efter miljøerstatningslovforslaget ydes der erstatning for rimelige omkostninger til afværgelse eller forebyggelse af skader. Det indebærer, at omkostningerne for de afværgeforanstaltninger, som miljømyndighederne har ret eller pligt til at foretage efter miljøbeskyttelsesloven, jf. §§ 69 og 70, vil kunne gøres gældende efter lovforslaget.

Det skal pointeres, at der med nærværende lovforslag ikke er tale om et krav om lovpligtig ansvarsforsikring eller et generelt krav om sikkerhedsstillelse til dækning af det objektive ansvar, der følger af lovforslaget om miljøerstatning.

Kravet om sikkerhedsstillelse dækker kun udgifterne til transport og destruktion m.v. af affald. Kravet omfatter som nævnt ovenfor ikke jordforurening som følge af en virksomheds drift. Sikkerheden skal således dække et langt snævrere område end miljøerstatningslovforslaget, og der vil typisk ikke være nogen tvivl om, hvem der er ansvarlig for affaldet.

1.3. Gebyrer m.v.